

paa dette Omraade, man bryder med det bestaaende, og man gør det ved i Lovforslagets første Paragraf at skrive, at de militære Retter bortfalder, og at disse Forseelser skal paadømmes af den civile Retspleje. For en Del opretholdes dog endnu de gældende Regler. Sagen skal undersøges og forberedes af Militæret ved Hjælp af tilfornordnede Jurister, de saakaldte Auditorer.

Naar man gaar bort fra den bestaaende Retspleje ved Hæren, de saakaldte Krigsretter, gør man det blandt andet med den Begrundelse, at denne Form for Retspleje er forældet, og at den ikke længere har den fornødne Tillid hos Befolkningen. Hvad angaar den bestaaende militære Retsplejes Alder, forholder det sig rigtigt, at den hviler paa meget gamle Bestemmelser, men der er dog det at sige til den, at den Form for Retspleje, vi endnu har herhjemme, er opretholdt i alle andre Lande. Her gaar man altsaa bort fra den og gør, som det siges i Kommissionsbetænkningen, et Forsøg. Det er min Opfattelse, at vi bør gøre Forsøget, og det er mit Haab, at Forsøget maa falde heldigt ud.

Naar man saa samtidig siger, at den nuværende militære Retspleje ikke har den fornødne Tillid i Befolkningen, at man føler sig ikke tilstrækkelig tryk ved Retsplejens Forvaltning paa den Maade, hvorpaa den nu sker, saa er det maaske ogsaa rigtigt, men man er ikke altid, synes jeg, tilstrækkelig klar over den Aarsag, der ligger til Grund for denne Utryghed. Vel er det givet, at der indenfor de militære Retter er truffet Afgørelser, som er mindre heldige, men jeg er tilbøjelig til at mene, at hvilken Retsordning man end faar, er man dog ikke fuldstændig sikker paa at faa truffet Afgørelser, som er ganske retfærdige. Enhver Retspleje kan i givne Tilfælde svigte. Ikke des mindre mener jeg ogsaa, at vi paa dette Omraade bør følge de almindelige Regler, man har for Retsplejen her i Landet, efter at Retsplejeloven er traadt i Kraft. Man bør lade Dommene ogsaa med Hensyn til de militære Forseelser, forsaavidt de skal afsiges for en Ret, afgøre ved de civile Retter. Jeg skal derfor paa egne og mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Som den højtærede Minister berørte, var der nogen Uoverensstemmelse i den nedsatte Kommission, og den viste sig ogsaa ved Lovforslagets Forelæggelse, idet den højtærede Minister som Regel ved sin Udarbejdelse af Lovforslaget fulgte Kom-

missionens Mindretal. Under Behandlingen i Folketinget er den højtærede Minister imidlertid gaaet noget bort fra sit første Lovforslag og har ved de Ændringsforslag, der er stillede og gennemførte i Folketinget, i sin Opfattelse nærmet sig Flertallets Stilling i Kommissionen. Det kan jeg for saa vidt hilse med Glæde, som jeg i Udvalgsarbejdet og i Indstillingen har tiltraadt Flertallets Opfattelse. De Omraader, hvor den højtærede Minister som Mindretallet har set noget anderledes paa det end Flertallet, er, som Ministeren berørte, væsentlig Omfanget af de Sager, der skal indordnes under den militære Undersøgelse af Forseelserne. Om dette vil jeg gerne sige, at Militæret som saadant saa selvfølgelig gerne, at saa store Dele af disse Undersøgelser som muligt gik bort fra Militæret og over til de civile Retter, hvis man derved vandt noget saavel for Retsforfølgningen som for den enkelte, der har en Sag til Forhandling; men der ses saaledes paa det indenfor Militæret, og den samme Opfattelse har Flertallet, at for en stor Del af de Sager, der her kan være Tale om, og af de Forseelser, der begaas af militære — selv om de i øvrigt kan kaldes civile Forseelser —, egner de militære sig gennem de tilfornordnede sagkyndige Auditorer i langt større Grad til at foretage Forundersøgelserne, end de civile Myndigheder gør; og da man alligevel bibeholder den civile Domstol som endeligt afgørende, saa menes der fra Flertallets Side — og de samme Grunde gøres gældende indenfor Militæret —, at man var naaet videre ved i saa høj Grad som muligt at lade Militæret være dem, der foretog Forundersøgelserne. Imidlertid har Ministeren i Folketinget tiltraadt Ændringsforslag, der i betydelig Grad imødekom dette Synspunkt, og skønt der endnu er Forhold til Stede, om hvilke jeg kunde ønske, at de kunde komme ind under den samme Lovgivning, skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt stille Forslag derom.

Et andet Omraade, hvor der har været Uenighed indenfor Kommissionen, er med Hensyn til den arbitrære Dømsmyndighed. Der har der indenfor Flertallet i Kommissionen været en stærk Opfattelse af, at det havde sin store Betydning, at de militære Chefer havde en vis Myndighed til at kunne idømme Straf uden Dom. Ikke i og for sig, fordi Militærmyndighederne som saadanne ønskede rent personlig, om jeg saa maa sige, at have en saadan Myndighed, men fordi man mente, at